

Under Forhandling fattes de Indftillinger og Forflag, fom vedrøre Indenrigsministeren, nemlig Forflagene under Nr. 2 og 3 i Betænkningen, famt Forflag udenfor Betænkningen under Nr. 1.

Ordføreren (S. Pedersen): Som Betænkningen udviser, har Udvalget modtaget ialt 29 Andragender, hvoraf imidlertid 4 ere overgivne til andre Udvalg, og 7 ere lagte tilfide allerede af den Grund, at de angaa Sager, fom paa anden Maade ere gjorte til Gjenstand for Forhandling her i Thinget. Der foreligger faaledes fra Udvalgets Side kun 3 Indftillinger, og af disse har hele Udvalget endda kun kunnet famle sig om den ene, medens der er et større Flertal for den anden, og den tredje kun støttes af et Mindretal. Det er altsaa ikke mange Indftillinger, og fer man tilbage paa de ministerielle Befvarelser, der findes trykte i Betænkningen, angaaende de Indftillinger, der bleve vedtagne i Thinget ifjor, kan man juft heller ikke fige, at disse Befvarelser ere meget opmuntrende for Udvalget til at gjøre mange Indftillinger. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa. Jørend jeg iøvrigt omtaler de paagjældende Indftillinger, skal jeg gjøre et Par almindelige Bemærkninger. Den første, fom jeg ønsker maatte naae ud i videre Kredse, er den, at det vilde være særdeles ønskeligt, om ærede Medborgere, der have Noget at besvære sig over eller andrage om hos Folkethinget, vilde beslutte sig paa at fremsætte disse Befværingar eller Andragender paa en faa tydelig og klar Maade, at det var nogenlunde let at finde ud af, hvad Meninger er, og lade dem blive ledsagede af nogenlunde fuldstændige Oplysninger. Enhver, der har havt Noget med Andragender at gjøre, vil vide, at der ikke sjelden forekommer Andragender, fom det er temmelig vanskeligt at komme paa det Rene med, og overfor hvilke Ordføreren, der skal give et kort Uddrag af dem, undertiden kan være vanskelig stillet, idet han ikke kan finde Mening i dem. Vi have f. Ex. iaar foreliggende et faadant Andragende, fom i og for sig gjør Indtryk af, at den paagjældende Mand virkelig har lidt Urret. Dette Andragende er anbefalet af det paagjældende Sogneraad, Sognefogden og Skolelæreren, men iftebetfor, fom det forekommer mig vilde være naturligt, at disse Myndigheder havde hjulpet Manden til at fremsætte sit Jorehavende paa en klar og let forftaaelig Maade, have de alle tre frevet deres Anbefaling paa et i og for sig temmelig uforftaaeligt Andragende. Jeg vilde ønske, at det, fom jagt, maatte gaar op for ærede Medborgere, at det vilde være rigtigt og til Fremme for deres egen Sag, om de enten ved egen eller ved Andres Hjælp kunne være iftand til at fremsætte, hvad de have at fremsætte, paa en nogenlunde klar og let forftaaelig Maade. Den anden Bemærkning er den, at der ogsaa fremkommer An-

dragender, fom ere af den Befaffenhed, hvad selve Gjenstanden angaar, at Folkethinget ikke burde have den Slags Ting at befatte sig med. Nu er det jo vel ikke faa let for de Paagjældende selv at udøve den fornødne Kritik i faa Henseende. Det er nærmest den Slags Andragender, fom angaa formentlige Foruretelser, og den Mand, der mener at have lidt en Urret, vil jo i Reglen være tilbøielig til at se paa den paa en anden Maade og tillægge den et andet, Værd og en anden almindelig Betydning, end Andre kunne. Men Grundloven indeholder jo en Bestemmelse om, at intet Andragende kan overgives Thinget uden ved eet af dets Medlemmer, og jeg kan ikke tænke mig Andet, end at Betydningen deraf egentlig maa være den, at Medlemmerne, ligesom de have en Berettigelse, ogsaa skulle have en vis Forpligtelse til at udøve nogen Kontrol med Hensyn til, hvad de faaledes bringe ind i Thinget. Det er ikke min Mening, at ville rette nogen Bebreidelse mod noget enkelt Medlem, men jeg tror, at det vilde være ønskeligt, om ærede Medlemmer i Fremtiden vilde lægge sig dette paa Sinde, ikke uden videre at paatage sig at indbringe ethvert-fomhelst Andragende, der fremkommer, men tage noget Hensyn til, om der er rimelig Udfigt til, at det kan have nogen-fomhelst Betydning for Andragerne selv, at det fremkommer, thi ellers vil det jo kun medføre Tidsspilde for Thinget og vil endvidere bringe den Paagjældende en Skuffelse, naar han senere fer Betænkningen komme frem med den lafoniske Bemærkning: Ingen Indstilling, eller: Ingen Anledning til at gjøre nogen Indstilling, eller Lignende. Vi havde baade ifjor og have iaar Andragender af den Befaffenhed, at efter min Mening burde de ikke være komme ind her i Thinget. Den første Indstilling angaar et Andragende fra Bagerne i Kjøbenhavn om en Forandring i Lovgivningens Bestemmelser om den Forpligtelse, fom gjælder for disse Bagere til at lade deres Rugbrød indeholde en vis Vægt; de skulle indeholde 4, 8, 12 Pd. Indstillingen, fom hele Udvalget er enigt om, gaar ud paa at henvise denne Sag til Indenrigsministeren. Man har nemlig ikke kunnet Andet end give Andragerne Medhold i, at der er noget mindre Rigtigt i dette Forhold. Det er under Behandlingen af en anden Sag her i Thinget blevet oplyst, at det ved en Række Underføgelser er blevet godtgjort, at Rugbrød temmelig hurtig svinde i Vægt, faa at et Brød, der idag, naar det er friskbagt, er fuld-vægtigt, maatte imorgen vil have tabt faameget i Vægt, at det maa betragtes fom et undervægtigt Brød. Hvis nu endda denne Bestemmelse hvilede paa Alle, der forhandle Brød, faa vare Ulemperne ialtsald. fælles og vilde altsaa være mindre trykkende, men naar det er Tilfældet, at Bestemmelsen kun gjælder for Bagerne her i Byen, medens derimod de, der andet Steds fra ville